(1322) "म्रद मर्दने" (I-भ्वादिः-767. सक. सेट्. आत्म.)

घटादिः, षिच्च ।

'मृद—' इति बालमनोरमापाठः । स च 'अत् स्मृदृत्वरप्रथम्रद—' (7-4-95) इति सूत्रे म्रद इत्यनेनास्यैव ग्रहणस्य सर्वैरप्युक्तत्वात् चिन्त्यः ।

म्रादकः-दिका, म्रदकः-दिका, मिम्रदिषकः-षिका, माम्रदकः-दिका ;
म्रदिता-त्री, म्रादयिता-त्री, मिम्रदिषिता-त्री, माम्रदिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकक्रपतिवत् (272) ज्ञेयानि । [1]मृदुः ।

(1323) "म्रुचु गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-195. सक. सेट्. पर.)

म्रोचकः-चिका, म्रोचकः-चिका, मुम्रोचिषकः-मुम्रुचिषकः-षिका, मोम्रुचकः-चिका ;
म्रोचिता-त्री, म्रोचयिता-त्री, मुम्रोचिषिता-मुम्रुचिषिता-त्री, मोम्रुचिता-त्री ;
इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकग्रोचतिवत् (443) ज्ञेयानि । [2]म्रुक्तः-म्रुक्तवान् ।

(1324) "म्रुन्चु गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-193. सक. सेट्. पर.)

अयं नोपधः, सन्धिवशाञ्ञकार इति ज्ञेयम् ।

म्रुञ्चकः-ञ्चिका, म्रुञ्चकः-ञ्चिका, मुम्रुञ्चिषकः-षिका, मोम्रुचकः-चिका ;
म्रुञ्चिता-त्री, म्रुञ्चयिता-त्री, मुम्रुञ्चिषिता-त्री, मोम्रुचिता-त्री ;
इत्यादिकानि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकग्लुञ्चतिवत् (447) ज्ञेयानि । [A]म्रुक्तम् ।

---

1. 'प्रथिम्रदि—' (द. उ. 1.113) इति कुप्रत्ययः, सम्प्रसारणं च । म्रद्यते ऽसाविति मृदुः = अकठिनः ।

2. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पनात् निष्ठायाम्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इतीण्निषेधः । माधवधातुवृत्तौ तु "भावादिकर्मणोः 'उदुपधात्—' (1-2-21) इति कित्त्वविकल्पनात् 'म्रुचितमनेन म्रोचितमनेन' इत्यादि ।" इत्युक्तम् । अत्र, 'निषेधाश्च बलीयांसः' (परि. 122) इति न्यायेन, पुरस्तादिण्निषेधकाण्डारम्भसामर्थ्यात्, 'उदुपधात्—' (1-2-21) इति सूत्रे उदिद्भिन्नस्योदुपधस्य धातोरेव सर्वैरपि व्याख्यातृभिः उदाहरणप्रत्युदाहरणसमये उपादानाच्च, अत्रापि इण्निषेध एव भावादिकर्मणोः निष्ठायां प्रामाणिक इति प्रतिभाति ।

A. 'आवक्रचञ्चूपुटतञ्चदारवत्वञ्चत्खगम्रुक्तशिखैर्लताद्रुमैः ।' धा. का. 1-26.